

Bydel; det mener jeg maatte være tilstrækkeligt.

I § 6 hedder det, at Bevillingshaveren ikke maa udleje Bevillingen til andre. Hvis man gennemfører denne Bestemmelse, mener jeg i hvert Fald, at man samtidig fastsætter, at Bevillingshaveren skal være en formuende eller velstaaende Mand, thi ellers vil det være umuligt for ham at drive et saadant Teater for egen Regning. Jeg tror, det er noget uheldigt at gøre det umuligt for mindre bemidlede at modtage en saadan Bevilling, idet jeg synes, at det først og fremmest gælder om at finde Folk, der har Forstand paa og Evne til at drive et saadant Teater; men det bliver vanskeligere, hvis man siger, at den, der faar Bevillingen, absolut skal drive Teatret for egen Regning. Vedkommende kan være saadan økonomisk stillet, at det vil være ham ret umuligt. Det er i hvert Fald min Overbevisning, at hvis man fastholder denne Bestemmelse, vil der blive gjort Forsøg paa at omgaa Loven paa en eller anden Maade, og det vil efter min Mening ikke være overordentlig vanskeligt; jeg synes derfor, at man her maa se at finde en anden Affattelse, noget, der bedre stemmer med, hvad jeg i alt Fald vilde mene kunde være rigtigt.

Saa er der i § 12 givet Regler om et kommunalt Tilsyn, og det har jeg i og for sig ikke noget imod, skønt jeg ikke er overbevist om, at Nævnene vil gøre forfærdelig stor Nytte. Med Hensyn til Statens Censur har jeg ikke noget imod, at den er streng og nøje overvaager, hvilke Billeder der fremvises. Men dertil kommer jo saa Publikum og Pressen, og de to Faktorer tror jeg i mange Henseender vil være tilstrækkelig kritiske, saa det vil efter min Mening godt kunne slaa til. Bevillingshaveren vil næsten altid være interesseret i at vise de bedste Billeder frem og saaledes udnytte Bevillingen paa bedste Maade.

Overfor de Ændringer, jeg har omtalt, haaber jeg paa Velvillie fra det høje Ting og den højtærede Minister. Det er jo i det hele taget en Lov, som kan faa overmaade stor Betydning, og jeg tænker dér ikke paa Bevillingshaverne alene, men selvfølgelig ogsaa paa det store og voksende Publikum, som daglig søger Biografteatrene. Af denne Grund vil jeg, hvis ingen andre ønsker det, tillade mig at foreslaa Udvalgsbehandling. Jeg mener ogsaa, at naar det andet høje Ting har brugt 4 Maaneder i denne Samling til at gennemse Forslaget og et Par Maaneder i forrige Samling, kan det ikke være saa urimeligt, om Landstinget ogsaa kunde

have Lyst til at se lidt nærmere paa det og prøve paa at faa i alt Fald nogle af de Ændringer, jeg har omtalt, igennem.

Afgiften, der skal erlægges, er der jo Enighed om i Folketinget, og efter hvad der staaar i Betænkningen, har Biografteaterorganisationerne tiltraadt samme. Men jeg er nu ikke saa overbevist om, at disse Bestemmelser er saa gode, som de kunde være. Der kan være mange Forhold, som gør, at Bevillingshaverne ikke selv er Herre over, hvilken Klasse deres Bevillinger skal sættes i. Hvis man i Forvejen har et stort Biografteater, der har kostet en Million eller to eller mere, maa et saadant Teater nødvendigvis henføres til 7de Klasse, fordi det er ganske nødvendigt, at man dér tager en noget højere Pris for Biletterne end den, der gælder for de andre Klasser; et saadant Teater vil derfor, uanset om det giver mange eller faa Forestillinger, komme op paa en meget høj Takst. Dette Spørgsmaal kan der imidlertid ogsaa forhandles om i det Udvalg, som jeg vil tillade mig at foreslaa, hvis ingen andre vil. Jeg vil heller ikke holde stærkt paa nogen Forandring her, thi naar Biografteaterorganisationerne er indforstaaet dermed og ikke har noget imod disse Bestemmelser, maa de jo nok være rigtige. — Jeg skal, som sagt, tillade mig at anbefale Lovforslaget til villig Behandling, men haaber, at man vil søge at faa indført i alt Fald nogle af de Ændringer, jeg har tilladt mig at omtale.

Brandes: Det saa ved denne Forhandlings Begyndelse ud til, at dette Lovforslag ikke skulde gaa i Udvalg, idet de to ledende Partier her i Tinget, Venstre og det socialdemokratiske Parti, ikke ønskede Udvalgsbehandling. Nu har imidlertid det konservative Folkepartis Ordfører (J. Chr. Møller) ønsket det, og det vil altsaa ske. Jeg skulde ikke have stillet Forslag derom, idet jeg nemlig ikke kunde have noget Haab om, at den Hovedændring, jeg ønsker i Lovforslaget, kan gennemføres i dette høje Ting; det er en Ændring, der gaar ud paa, at Biografteaterdriften ikke skal være undergivet Bevilling. Jeg ser, at det Bevillingssystem, der delvis drives paa dette Omraade, nu søges lovfæstet gennem det foreliggende Forslag; men jeg er imod et Bevillingssystem her ligesom med Hensyn til Teaterdrift, hvor vort Land er det eneste i Europa, der benytter Bevillingssystem, ja vel det eneste Land i Verden, der har det — jeg kender ganske vist ikke Forholdene udenfor Europa, men jeg skulde ikke tro, at man i Østen anvender Bevillingssystem overfor Teater-